

בש"פ 2607/17 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלונית, פלונית

בבית המשפט העליון

בש"פ 2607/17

כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

1. פלוני
2. פלונית
3. פלונית

המשיבים:

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו -
1996

תאריך הישיבה: י' בניסן התשע"ז (6.4.2017)

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן ארויה

בשם המשיבים 1, 2: עו"ד יחיאל לאמש

בשם המשיבה 3: עו"ד נועם בונדר

החלטה

1. בקשה שנייה להארכת מעצר המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב- 90 ימים החל מיום 4.4.2017 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 5492-04-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. ביום 4.4.2016 הוגש לבית משפט המחוזי בבאר שבע כתב אישום נגד שלושת המשיבים המייחס להם ריבוי עבירות מין במשפחה (אינוס); ועבירות מין במשפחה (מעשים מגונים). בנוסף, מיוחסות למשיב 1 עבירות של אינוס; תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי אחראי; אימים; ועבירות מין במשפחה (מעשה סדום), כאשר למשיבה 3 מיוחסות גם עבירות של הדחה בחקירה; תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי אחראי; ועבירות מין במשפחה (מעשה סדום).

על פי המתואר בכתב האישום, המשיבים 1 ו-2 נישאו בשנת 1995, כאשר למשיבה 2 בת, ילידת 1984, מנישואיה הקודמים (להלן: המתלוננת 1). המשיבה 3 היא אמן של שתי בנות, ילידות 1995 ו-1998 (להלן: המתלוננות 2 ו-3), אשר התגוררה בסמוך לדירתם של המשיבים 1 ו-2, וניהלה עם המשיב 1 קשר רומנטי. בהתאם לכתב האישום, בין השנים 1995-2012, ביצע המשיב 1 מעשי אינוס ומעשים מגונים רבים במתלוננת 1, בידיעתה ובאישורה של המשיבה 2, שעה שחלק ממעשים אלו בוצעו יחד עמה. כמו כן, נטען כי במסגרת מערכת היחסים בין המשיב 1 והמשיבה 3, ביצעו השניים עבירות מין רבות במתלוננת 1, וכי בין השנים 1995-2016, תקף המשיב 1 את המתלוננת 1, ואיים עליה כי יפגע בה. בנוסף, מייחס כתב האישום למשיב 1, כי בין השנים 2002-2006, ביצע מעשים מגונים ומעשי סדום במתלוננת 2, כאשר חלק מהמעשים בוצעו ביחד עם המשיבה 3 בדירתה; וכי בין השנים 2006-2007, תקפה המשיבה 3 את בנותיה, המתלוננות 2 ו-3, וביצעה בהן מעשים מגונים.

3. יחד עם כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים נגדם. ביום 3.5.2016 קבע בית משפט קמא כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המצביעה על סיכוי סביר להרשעתם של המשיבים בעבירות המיוחסות להם, וכי קמה מסוכנות סטוטורית בעניינם. כן נקבע כי השגות המשיבים לגבי הראיות נגדם אינן עולות לידי כרסום בתשתית הראייתית. לצד זאת, הורה בית המשפט על עריכת תסקירי מעצר לצורך בחינת מסוכנותם של המשיבים ובחינת חלופות מעצר.

4. מתסקיר שירות המבחן בנוגע למשיב 1 מיום 24.5.2016 עולה כי שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת מסוכנות גבוהה, וכן כי חלופת המעצר שהוצעה אין בכוחה לצמצם מסוכנות זו. בנוסף, ציין שירות המבחן כי לאור מאפייני אישיותו של המשיב ספק אם יוכל לעמוד בתנאים מגבילים ולכבד גבולות חיצוניים; חלופה אנושית לא תוכל לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו, ועל כן לדעת שירות המבחן אין מקום להמליץ על שחרורו של המשיב 1 ממעצר.

מתסקיר שירות המבחן בנוגע למשיבה 2 מיום 22.5.2016 עולה כי קיים סיכון לשיבוש הליכי משפט, וכי חלופת מעצר שהוצעה עלולה לאפשר קשר בין המשיבים ופגיעה בעקיפין במתלוננת 1, בתה של המשיבה 2. על כן לא המליץ שירות המבחן על שחרורה לחלופת מעצר.

מתסקיר שירות המבחן בנוגע למשיבה 3 מיום 22.5.2016 עולה כי שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות ההתנהגות הפוגעת. בנוגע למשיבה 3 לא הוצעה חלופת מעצר וממילא שירות המבחן לא בחן חלופה ולא המליץ על שחרורה ממעצר.

5. ביום 31.5.2016, התקיים דיון בבית המשפט המחוזי, במסגרתו הוצגו תסקירי המעצר בעניינם של המשיבים. לאור האמור בתסקירים אלו והמלצות שירות המבחן החליט בית המשפט כי "אין מנוס, בשלב זה, מאשר להורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם", תוך שציין כי שמורה למשיבים הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר לכשתימצא חלופה

הולמת בעניינם.

6. המשיבים 1 ו-2 הגישו ערר על החלטה זו. ביום 23.6.2016 דחה בית משפט זה את הערר (בש"פ 4796/16, השופט ע' פוגלמן). נקבע כי נשקפת מהמשיב 1 מסוכנות רבה אשר אין "בכוחה של חלופה לאינה". ואשר למשיבה 2 נקבע כי החלופה שהוצעה אין בה די כדי לענות על עילת המעצר בעניינה.

7. לקראת תום תשעת חודשי המעצר הראשונים של המשיבים, הגישה המדינה ביום 21.12.2016 בקשה להארכת מעצרם. במסגרת הדיון בבקשה הורה בית משפט זה (השופט א' שהם) בהחלטה מיום 1.1.2017 כי שירות המבחן יגיש לבית המשפט המחוזי תסקיר משלים בענין חלופות מעצר שהועלו על ידי המשיבות 2 ו-3 בגדר הליך של בקשה לעיון חוזר. ובאשר למשיב 1 הורה בית המשפט, בהחלטה נפרדת מיום 2.1.2017 על הארכת מעצרו ב-90 ימים נוספים, וזאת לאור רמת מסוכנות גבוהה מצדו, קיומו של חשש ממשי לשיבוש מהלכי המשפט והמלצת שירות המבחן.

8. בהמשך לכך הגיש שירות המבחן תסקירים בעניינין של המשיבות 1 ו-2, וביום 29.1.2017 החליט בית המשפט קמא לדחות את הבקשה לעיון חוזר בעניינן. בהחלטתו ציין בית המשפט כי שירות המבחן בדק את החלופות שהוצעו, ולגבי המשיבה 2, הגיע למסקנה כי אין בחלופות אלה כדי להוות "חלופות ראויות והולמות, הן לרמת הסיכון הנשקפת והן לחשש לשיבוש מהלכי משפט". ובהתייחס למשיבה 3, נאמר כי שירות המבחן לא המליץ על חלופת מעצר מאחר והמקום שהוצע אינו מתאים לשמש כחלופת מעצר עבודה.

נוכח החלטת בית המשפט המחוזי כאמור החליט בית משפט זה (השופט א' שהם) ביום 22.2.2017 על הארכת מעצרן של המשיבות 1 ו-2 ב-90 ימים נוספים.

9. על החלטת בית המשפט המחוזי בבקשה לעיון חוזר הגישה המשיבה 3 ערר לבית משפט זה, שעודנו תלוי ועומד; ובמקביל, הגישה המשיבה 2 בקשה נוספת לבית המשפט המחוזי לעיון חוזר במעצרה, והציעה חלופת מעצר חדשה. בהחלטה מיום 20.3.2017 הורה בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) על עריכת תסקיר בענין החלופה שהוצעה, והבקשה עודנה תלויה ועומדת.

10. כעת מונחת בפני כאמור בקשת המדינה להארכת מעצרם של המשיבים כולם ב-90 ימים נוספים. בבקשה נטען כי מסוכנות של המשיבים נלמדת מחומרת המעשים המיוחסים להם, וקיים חשש סביר שהם יסכנו את בטחון הציבור בכלל ואת המתלוננות בפרט. בנוסף, בנוגע למשיב 1, עלה מתסקיר המבחן כי שום חלופת מעצר לא תצמצם את רמת הסיכון הנשקפת ממנו. ואילו בעניינין של המשיבות, חלופות המעצר שהוצעו על ידן נדחו על ידי בית המשפט המחוזי. וכעת תלויים ועומדים ערר שהגישה המשיבה 3, ובבקשה נוספת לעיון חוזר שהגישה המשיבה 2. אשר להימשכות המשפט, המבקשת מציינת כי חלו עיכובים בהליך אשר נבעו בעיקר מבקשות ההגנה לדחיית מועדי הדיון, וכי נכון לעת הזו קבועים שני מועדי הוכחות נוספים במהלך החודשים מאי ויוני.

11. בדיון לפני הפנה בא כוח המדינה לנימוקי הבקשה כאמור והוסיף כי בינתיים התקיים דיון הוכחות נוסף וקבועים עוד 3 מועדים בחודשיים הקרובים. לדבריו, בפרשת התביעה נותרו רק עוד שני עדים, לבד מעדויות טכניות להגשת

מסמכים. באשר למשיב 1 נטען כי נוכח המסוכנות הרבה והמלצות שירות המבחן אין מנוס מהארכת המעצר, ואילו בנוגע למשיבות 2 ו-3, עניין תלוי ועומד בהליכים נפרדים לבחינת חלופות מעצר.

מנגד, בא כוח המשיבים 1 ו-2 טען, כי בנוגע למשיב 1, רמת המסוכנות ירדה לאור הזמן הרב שחלף ממועד האירועים מושא כתב האישום ונוכח מצב בריאותו, וכי מוצע כי תיבחן לגביו חלופה בפיקוח אלקטרוני. אשר למשיבה 2, היא מסכימה להארכת מעצרה לאור הדיון הקבוע בבקשתה לעיון חוזר בפני בית משפט קמא. בא כוח המשיבה 3 טען כי אליבא דידו אין הצדקה אף לחלופת מעצר נוכח העדר מסוכנות וחשש לשיבוש הליכים. כן נטען כי למשיבה זו קושי מיוחד בהצעת חלופה בהיותה ערירית, וכי התחזית להתקדמות בהליך העיקרי לא ברורה עדיין.

בתגובה טען בא כוח המדינה כי המסוכנות של המשיב 1 לא כהתה, וכי קיים חשש גם לשיבוש הליכים. ובאשר למשיבה 3, אין המדינה מתנגדת לבחינת חלופת מעצר, אך סבורה שהחלופה שהוצעה בהוסטל מסוים אינה מתאימה, ומכל מקום יש להמתין לענין זה להחלטה בערר שהגישה המשיבה. כן נטען כי החשש לשיבוש הליכים מצד משיבה 3 הוא גבוה, בין היתר משום שהמתלוננת 3 טרם העידה.

דיון והכרעה

12. כידוע, במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומדים קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות המתקיימות בנאשם (בש"פ 54/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2016); בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עלא דין (31.1.2016)). בש"פ 120/17 מדינת ישראל נ' חסארמה (8.1.2017)).

13. העבירות בהן מואשמים המשיבים הן חמורות מאוד ומצביעות על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהם. כפי שהודגש על ידי בית משפט זה בהליכים קודמים בעניינם של המשיבים, העובדות המתוארות בכתב האישום מעוררות חלחלה ופלצות. מדובר במסכת של עבירות מין קשות ומתמשכות של המשיבים כולם במתלוננות, בבנותיהן של המשיבות 2 ו-3. עבירות מעין אלה, ובמיוחד כאשר מדובר בעבירות בתוך במשפחה, קיים גם חשש אינהרנטי לשיבוש מהלכי המשפט. חשש זה מתעצם בשים לב לאיומים ולאלימות שהיו כרוכים בביצוע העבירות.

14. אכן, קצב התנהלותו של ההליך העיקרי עד כה לא היה משביע רצון. ברם בינתיים חלה התקדמות ממשית וקבועים 3 מועדי הוכחות בתקופה הקרובה. חזקה על בית משפט קמא כי יעשה מאמץ לקבוע מועדי דיון נוספים, ככל הנדרש, על מנת להבטיח כי התקדמות מהירה של ההליכים.

15. אשר למשיב 1, תסקירי המעצר והתרשמות שירות המבחן ממנו היו שליליים מאוד, כמפורט לעיל. השירות התרשם מקיומה של רמת מסוכנות גבוהה, וכן כי לאור מאפייני אישיותו של המשיב ספק אם חלופת מעצר תוכל לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו, ועל כן אין מקום להמליץ על שחרורו של המשיב 1 ממעצר. ככל שהמשיב סבור, כפי שנטען מטעמו, כי המסוכנות המיוחסת לו כהתה או כי החשש לשיבוש הצטמצם עד כי יש מקום לשקול חלופת מעצר, הרי שבידו לפנות לבית משפט קמא בבקשה לעיון חוזר תוך הצעת חלופה הולמת.

16. ובאשר למשיבה 3, אין המדינה מתנגדת לבחינת חלופת מעצר בעניינה. כמצוין לעיל, חלופה שהציעה נדחתה וערר שהגישה לבית משפט זה עדיין תלוי ועומד, ויש להמתין להחלטה בערר. בכפוף לכך, אין עילה שלא להיעתר לבקשת המדינה להארכת מעצרה של המשיבה 3.

17. המשיבה 2 הסכימה כאמור להארכת מעצרה.

18. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיבים כולם ב- 90 ימים החל מיום 4.4.2017, או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 5492-04-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י' בניסן התשע"ז (6.4.2017).

ש ו פ ט
